

Överbeläggning på Stockholms bårhus

Överbeläggningen på Stockholms läns bårhus har blivit ett allt större problem. Avlidna ligger två och två på bårarna och ibland så länge att de hinner börja ruttna.

AVLIDNA SKA behandlas på ett värdigt sätt och med samma respekt som levande. Men under de senaste åren har vi fått ökade problem med att få plats för alla och balsamering har blivit en nödvändighet, berättar Magnus Söderberg, ansvarig för bårhusen i Södersjukhuset, Karolinska i Solna och Huddinge och ytterligare några mindre bårhus i länet.

Pia Lidwall (kd), vice gruppleddare i Stockholms läns landsting, är chockad över den behandling som de avlidna utsätts för på bårhusen.

Hon har besökt sex olika bårhus sedan hon fått signaler om att allt inte stod rätt till.

- Jag har sett lik som ligger i blodiga lakan, nakna utan att vara övertäckta, armar som hänger rakt ut från bårvagnarna och tendenser till förruttelse. Det är långt ifrån den vårdetiska plattform som vi landstingspolitiker har enats kring. Den avlidne avhumaniseras, säger hon.

HÄLSO- OCH sjukvårdsutskottet har ansvar för att det finns riktlinjer för bårhusens verksamhet.

- Det jag har sett tyder på bristande respekt för både de avlidna och deras anhöriga.

Magnus Söderberg håller delvis med henne, de avlidna blir kvar på bårhusen alldeles för länge och det skapar stora problem.

De avlidna transporteras till bårhusen på uppdrag av jourhavande läkare, som konstaterat dödsfallet på sjukhuset eller i hemmet. Begravningsbyråerna får i uppdrag av de anhöriga att arrangera begravningen, men har inga lagerutrymmen varför de avlidna blir liggande minst en månad i bårhuset.

- Målet är att behandla de avlidna med samma respekt som levande, men under perioder av överbeläggning måste vi lägga två avlidna på samma bår och blodiga lakan kan nog förekomma.

Vad beror överbeläggningen egentligen på, eftersom detta problem inte finns ute i landet?

- Jag tror att det är ett typiskt storstadsproblem. Kyrkan har problem med att få fram begravningstider. De anhöriga ställer krav på begravningstider som passar dem bäst. Byråerna får problem med lagringen och så vidare, säger Söderberg.

Problem måste landstinget, kommunen, kyrkorna, anhöriga och begravningsbyråerna diskutera tillsammans, menar han.

- Under flera år har vi tvingats bygga ut vår bårhuskapacitet, men nu har vi svårt att hitta utrymme. Balsamering har ju också blivit en nödvändighet av sanitära skäl och allt detta kostar pengar som vi egentligen inte har.

På tisdagen lägger Pia Lidwall en skrivelse på Hälso- och sjukvårdsutskottets bord där hon kräver tydligare riktlinjer för bårhusens verksamhet.

- Jag skulle bli förtvivlad om jag visste att mina döda anhöriga behandlades som ett gods i väntan på transport, säger hon.